

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

debatten, nemlig spørgsmålet om fællesmarkedets forhold til omverdenen, og dér er der vidtgående enighed om en mere åben holdning over for udviklingslandene, og der er også vidtgående enighed om en mere åben holdning over for statshandelslandene, altså de østeuropæiske lande. Der er knap så vidtgående enighed om, hvilken holdning man skal indtage i de store nye GATT-forhandlingsrunder. Det drejer sig ikke så meget om indholdet af den politik, man skal føre, som forskellige vurderinger af, hvorvidt man skal formulere sig på dette topmøde, idet visse lande, herunder navnlig Frankrig, finder, at når vi skal i forhandling med amerikanerne og japanerne i løbet af 1973-74, vil det være uheldigt at spille kortene fra sig i disse forhandlinger ved at erklære, hvor langt man unilateralt, ensidigt, vil gå fra Vesteuropas side. Men man kan uden tvivl blive enig om erklærede mål for, hvad forhandlingerne skal resultere i, uden at man med det samme vil meddele, hvad man under alle omstændigheder vil gøre. Man vil kræve gensidighed hos amerikanerne og japanerne.

Endelig vedrørende det tredje punkt på dagsordenen, institutionerne, ser det ud til, at det, man bliver enig om, er det, vi fra dansk side har erklæret vi kunne ønske, idet vi på dette punkt altså ikke har ønsket, at man gennemfører vidtgående beslutninger, heller ikke om Det europæiske Parlament. Her har vi nu i de forskellige partigrupper valgt de 10 medlemmer, der skal være medlemmer af dette Parlament, og jeg finder, det er rimeligt, at disse 10 medlemmer først gør deres erfaringer i Parlamentet, før man modtager en indstilling om, hvordan institutionerne videre skal være. Det er også det, der er blevet besluttet i Bruxelles, at man sender den tidligere Parlamentsanbefaling tilbage og beder om, at den bliver behandlet af det nye, udvidede Parlament, og først når de nye medlemmer, herunder de 10 danske, har haft lejlighed til at gøre deres erfaringer, drøfte tingene igennem og været med til at foretage en indstilling til Rådet, bliver spørgsmål om Parlamentets institutionelle stilling behandlet.

Endelig skal jeg sige, at jeg synes, debatten i går, som jo ikke var en fællesmarkeds-

debat, lover godt for fremtiden. Jeg har indtrykket af, at der er stor tilslutning til tanken om, at Danmark i denne sag skal føre den politik igennem, som især den socialdemokratiske regering har fremlagt som sin forudsætning og hensigt for medlemskab af fællesmarkedet. Derom ser der ud til at være bred enighed.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg skal tillade mig at kommentere to indlæg fra i går omkring de store trafikinvesteringer.

Først en del af indlægget fra hr. Niels Helveg Petersen, som indledningsvis harcelerede lidt over trafikministerens bebudede forslag, der kunne betegnes som: alt godt over og under havet, og derefter blev de forskellige forslag nævnt, alt, hvad vi kunne forvente, og til sidst blev det afsluttende sagt, at det er et stort program: alting på én gang, det er ikke vor sag. Nu ved jeg ikke, hvilken opfattelse hr. Niels Helveg Petersen har af lovkataloget. For mig at se skal lovkataloget indeholde ingredienserne til den prioritering, som folkettinget i en dagsorden har fastlagt skal finde sted af de store trafikinvesteringer, i øvrigt en dagsorden, som fik både de radikales og socialdemokraternes stemmer, da den blev foreslået i foråret. Ingredienserne skal altså være i kataloget, og det er lige præcis, hvad der er sket.

Men derefter den næste, lidt uldne bemærkning: alting på én gang, det er ikke vor sag. Det er lidt svært at se, hvad der egentlig menes med bemærkningen, for dels kan den jo gå på, at beslutningerne skal træffes på én gang, altså nogenlunde samtidig, dels kan den gå på, at det hele skal iværksættes og udføres på én gang. Man burde egentlig ikke være i tvivl om, hvad trafikministeren mente i den forbindelse, og kunne vel have sat sig ind i et svar, som jeg afgav til hr. Niels Ravn i juni måned, hvor han gerne ville have en uddybning af hele dette samtidighedsbegreb eller „alting på én gang“-begrebet, hvor jeg udtrykkelig præciserede, at det, der er tale om — og jeg henviste også til mit indlæg i den store trafikpolitiske debat, vi havde her i folkettinget — at det, der var meningen, var, at vi skulle træffe beslutningerne på nogenlunde samme tidspunkt, fordi det involverede så store res-